

Letališča pod zemljo

Angleži utrjujejo otok Ciper

Kakor sedaj poročajo angleški listi, je angleška vlada sklenila otok Ciper preurediti za letalsko oporišče največjega obsega. Blizu glavnega ciprškega mesta Nikosije bodo Angleži napravili velikansko letališče s podzemeljskimi letalskimi napravami. Letališče bo imelo pod zemljo prostora za najmanj 50 velikih letal. Zgradba takega letališča bo veljala 250.000 funtov šterlingov, kar je v našem denarju 50 milijonov dinarjev. Vojaška posadka na otoku Cipru je sedaj velika samo eno kompanijo, to je kakih 175 mož. Sedaj bodo posadko zvečali na en bataljon — torej kakih tisoč mož. Namesto dosedanjih zastarelih vojašnic bodo za svoje vojake zgradili Angleži nove moderne vojašnice v Nikosiji, za kar bodo šteli 30.000 funtov šterlingov. Tako bo angleška posadka na Cipru skupaj z letalskim moštvom in vsemi tehničnimi četami poslej štela najmanj 2000 mož.

Ze lanske leto se je na Cipru mudila angleška strokovna komisija, katera je ob prihodu domov izjavila, da bo poslej otok Ciper v vojaškem pogledu igral večjo vlogo, kakor pa jo je doslej. Prihodnje tedne odidejo iz Anglije angleške letalske ladje, katere bodo najbrže pri Cipru že začele delati značne vaje. V Nikosiji je velika angleška banka že kupila veliko hišo, kjer bo napravila svojo podružnico.

Odkar se je letalstvo tako razvilo, je položaj Anglije v Sredozemskem morju postal čisto dru-

gačen kakor je bil poprej. V tej bistveni spremembi položaja je zrasla važnost otoka Cipra, zato pa je Malta izgubila svoj nekdanjo veliko važnost. Otok Ciper je na primer le 230 kilometrov oddaljen od konca angleškega dela petrolejske napeljave v Iraku. Obenem pa bi bilo z utrjenega Cipra, zlasti če bi bil otok spremenjen tudi v mornariško oporišče, mogoče odbijati sovražne napade na Egipt, na Sueški prekop ter obenem držati na vajetih italijanske sile v Dodekanezu, ako bi Italija bila sovražnik Anglije. Z ozirom na veliko trenje med Anglijo in Italijo lanskega leta, so Angleži hoteli žrtvovati 15 milijonov funtov šterlingov, da bi se Ciper utrdil in da bi se tamkaj zgradilo pomorsko oporišče. O tem so Angleži odkrito govorili. Toda, ker se je to nasprotstvo poleglo, sedaj Angleži ne mislijo več na utrditev pomorskega oporišča, ampak samo na letalsko oporišče.

Otok Ciper je tretji največji otok v Sredozemskem morju. Od sirske meje je 110 kilometrov daleč, od Male Azije pa le 75 km. Med 348.000 prebivalci je polovica kristjanov, drugi pa so Turki.

Glavno mesto je Nikosija, katera ima 24.000 prebivalcev. Narodno spada otok h Grški. Toda od leta 1914 spada k Angliji, prej pa so ga imeli pod svojo oblastjo Turki. Pod angleško vlado se je otok gospodarsko močno razvil.

Pogled na otok Ciper.

Silne povodnji v Ameriki

Nad sto tisoč ljudi beži pred povodnijo

Iz Amerike poročajo te-le strašne podatke o tamkajšnji povodnji. V devetih državah je 112.000 ljudi pobegnilo pred pretečo povodnijo, kakor se glasi naznanilo iz Cincinnatija. Sedanja povodenj grozi postati največja katastrofa, kolikor so jih Združene države kdaj doživele. V dolini reke Ohio in spodnjega Mississippija je voda stopila znatno višje kakor kdaj poprej. V Portsmouthu v državi Ohio so oblasti morale predreti jezove, da vode ni- so odnesle nasipov. Zaradi tega pa je mesto tri metre pod vodo. V nižjih delih mesta Portsmouth je voda nastopila tako visoko, da vdira skozi okna drugega nadstropja v hiše.

Vse trgovine so zaprte, tudi po tistih delih mesta, ki še ni pod vodo. Ne delujejo ne elektrarne, ne vodovodi, ne plinarne, ne telefoni.

Reševalci v mestu Louisville v državi Kentucky pravijo, da pri najboljši volji ne morejo rešiti mesta. Na vzhodni in zahodni strani mesta je voda že udarila čez nasipe. Iz tega mesta je pobegnilo že 2500 družin ter se naselilo po skladiščih in vislih v višinah nad mestom. Hvala Bogu, da zaenkrat še ne primanjkuje živih.

V mestu Cincinnati je brez strehe 15.000 družin. Spodnji deli tega mesta so že 6 m pod vodo. V državi Ohio je pod vodo eno mesto in tri vasi. Marsikje so morali oklicati obsedno stanje. Tudi reka Kentucky je udarila čez bregove ter poplavlila dve tretjini mesta. V državah Indijana in pa Kentucky je mnogo krajev docela pod vodo. Pri- toki reke Mississippi so predrti nasipe ter poplavlili mesta in vasi v spodnjem teku rek Missouri in Arkanzas.

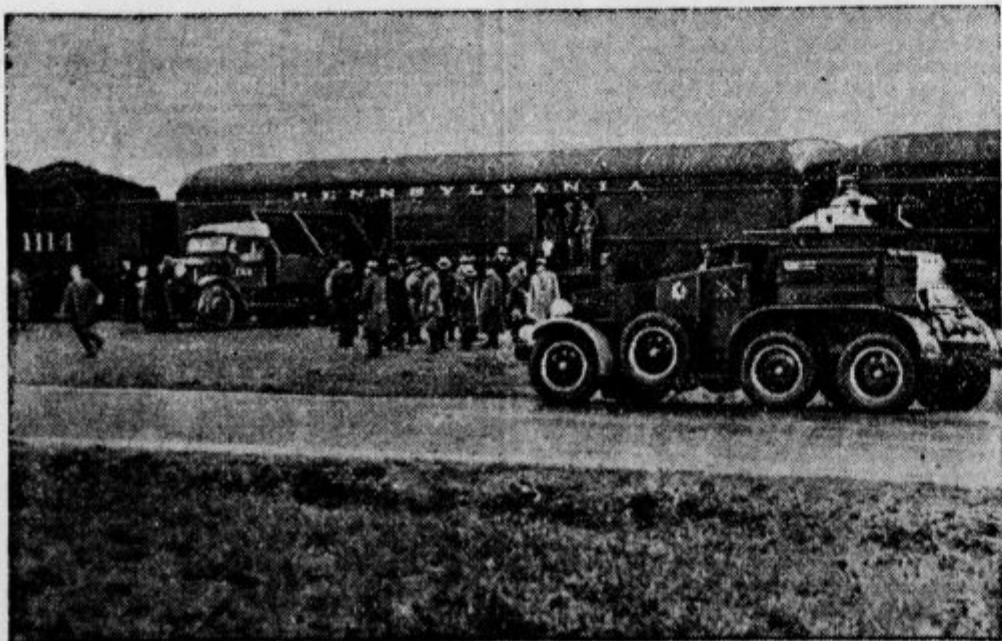
Vojvoda Kentski v srečnem zakonu

Na slavnostnem obedu lige za varstvo otrok zoper izkoriščanje je govoril angleški vojvoda Kentski, ki je porabil to priliko, da je vso javnost zagotovil, kako srečen zakon ima on. Dejal je v svojem govoru: »Ne bom vas dolgočasil z mnogimi številkami. Le to bom omenil, da je lanske leto statistika izkazovala 70.000 otrok, ki so bili zanemarjeni ter so zaradi tega trpeli veliko škodo, ter da je drugih 10.000 otrok bilo mučenih ter da so z njimi grdo ravnali. To je žalostna novica za premnoge tukaj zbrane goste, kateri so kakor jaz srečno poročeni in imajo otroke, katere ljubijo.

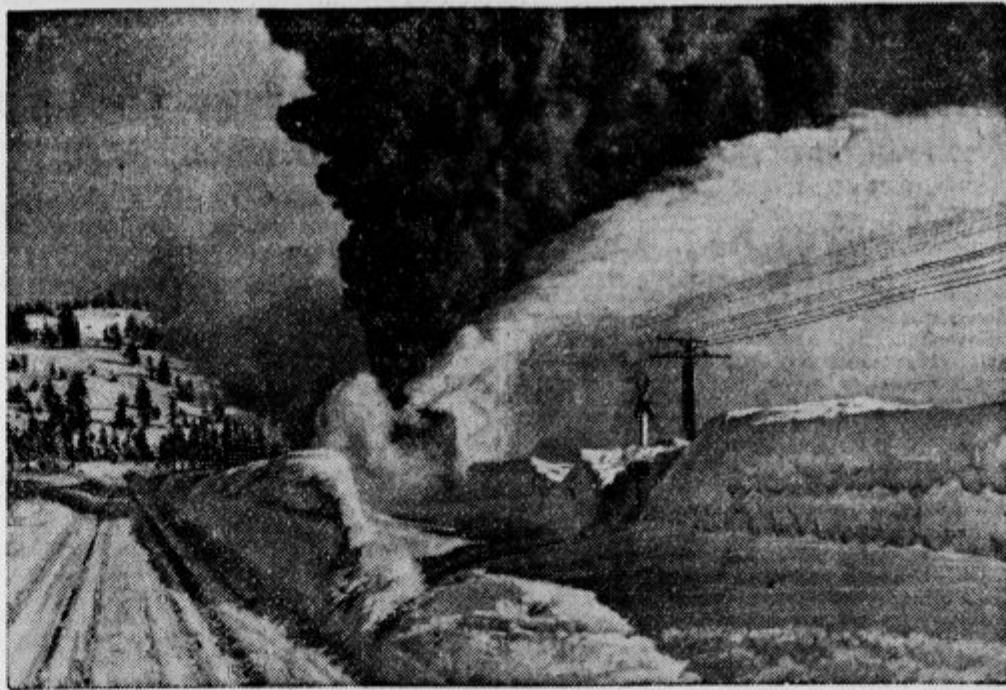
On: »Sedaj grem malo v gostilno. Pridem koj nazaj.«
Ona: »Dobro, večerjo ti bom kar na mizo postavila.«

»Moj dobro napreduje. Njegov učitelj glasbe mi je zagotovil, da si bom drugi teden že lahko odmašil obe ušesi.«

V jeklenih vagonih vozijo Američani sedaj svoje državno zlato v novo trdnjavo Fort Knox, kjer bo bolj na varnem. Vsaokrat peljejo zlata za 2 milijona dolarjev. Vsega zlata pa mislijo spraviti tja za 4 milijarde dolarjev. Oklopni vlak spremljajo še oklopni avtomobili.

V Kaliforniji je toliko snega, da ga morajo takole orati po cestah.

Očividec popisu'e

Kruti boji pred Madridom

Očividec popisuje krvave boje, ki se že toliko tednov bijejo pred vrati glavnega španskega mesta. Iz tega popisa povzemamo te-le zanimive podatke:

Boj za Madrid traja naprej. Zagrizen je ta boj. Čete generala Franca se bojujejo z mednarodnimi četami rdečih, katere so bile nabrane po raznih deželah. Med rdečimi, niso aktivni, tuji častniki, danes nikake redkost več. Število teh rdečih čet, ki se kaj malo briga za razdejanje madridskega mesta, raste iz dneva v dan, zato pa se toliko bolj obupno bore, ker zanje ni nikakega umika več.

General Franco pa skuša svoje čete hraniti, kolikor le more, ravno tako pa tudi mesto samo varovati razdejanja, saj ve, da je v mestu še mnogo njegovih prijateljev. Zato pa tudi tako počasi napreduje, čeprav je sicer drugod zavzel že dve tretjini dežele. Sedaj je na bojišču mokrotno in hladno vreme, kar zelo ovira letalce Francove čete so dosegle Madrid ter zasedle vseučiliški del mesta. Po cestah se bijejo krvavi boji. Z vsakega okna pokajo puške in balkoni so kar zadelani s strojnimi puškami. Ruski tanki drve zoper bele čete. Ti ruski tanki so nenavadno urni, okretni ter lahko streljajo na vse strani.

Toda zato so pa legijonarji toliko bolj okretni v boju s temi jeklenimi orjaki. Kadar človek vidi takega orjaka, ki drvi nasproti, si ne more misliti, da bi bila mogoča še kaka rešitev. Nič ga ne more zadržati v njegovem navalu, niti jarki, niti barikade. En tank pridirja mimo, za njim drugi, nato tretji. V tem hipu iz okna legijonar vrže pletenko, za njo drugo in tretjo. Ko pletena steklenica pade na tla, začne iz nje uhajati nekaka tekočina, katere pa ne poznamo. Sedaj pade na vse to še ročna granata, nakar se vse skupaj spremeni v eno samo ognjené gmoto. Iz plamenov slišimo kliče na pomoč. Stranska vrata tanka se odpro. Iz njih udari najprvo gost črn dim. Nato planejo skozi odprtino rdeči miličniki, ki bi se radi rešili. V tem pa začno na vseh straneh pokati puške. Niti eden ne uide. Strašen pogled!

Včasih so beli tukaj in rdeči tamkaj, kmalu nato pa so beli tam in rdeči tukaj. Ulice so v lasti enih in drugih. Tako se bojuje pretrivajo po dnevu sem ter tja. Ko pa se zvečer, takrat naredi voditelji obračun o dnevnih bojih.

Telefon v glavnem mestu zvoni neprestano: Tukaj naznanjajo, da so vjeli 300 rdečih in 3 belgijske častnike, 11 ruskih častnikov, 6 Francozov, pet Čehov ter enega Angleža. Tamkaj zopet poročajo, da so sestrelili 12 sovražnih letal. Od drugod zopet naznanjajo, da so 4 ruski tanki padli v roke belih čet ter da so bele čete napredovale znova za 150 metrov.

Redni vojaki so izvrstni specialisti za malo vojskovanje. Radi se tako vojskujejo. Tak način vojskovanja bolj uveljavljajo njihovo uniformo ter se tako najbolj izkaže, kako dobro znajo streljati. — Eden izmed njih se je pohvalil tujemu častnikarju: »S puško človek nikdar ne zgreši svojega cilja.«

Kadar človek govori z ujetniki, ga to zelo mučno prime. Večina izmed njih se je zaradi lakote rešila na fronto. Nekateri pa je prignala tja

Smrt na smučkah

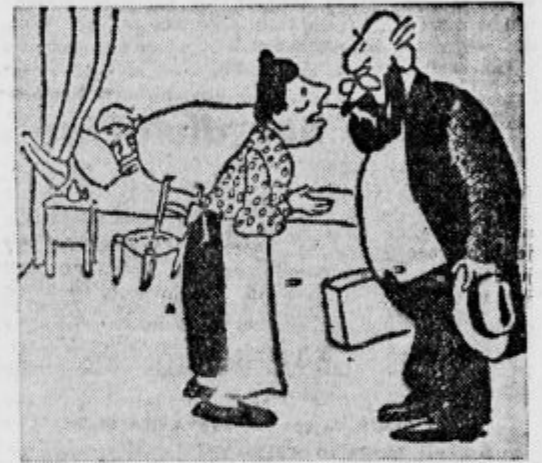
V okolici romunskega mesta Kronstadt se je zgodila velika nesreča. Prokurist Herman Brosse se je vozil na smučkah v mesto skupaj s svojim prijateljem. Oba sta zelo drvila. Naenkrat se je hotel Brosse umakniti neki oviri, ki mu je zastavljala pot. Preden pa je mogel zavreti, je priletel v neko drevo, kjer je obležal mrtev. Ko je njegov prijatelj opazil nesrečo, je hotel svojemu prijatelju hiteti na pomoč. Ker pa je hotel prenašlo zavreti, se mu je palica, ki jo je držal v roki, zadrla v vrat. Nevarno ranjenega mladega moža, ki ga pa ne poznajo, so pripeljali v bolnišnico.

Eden in Delbos (angleški in franc. zun. minister) sta se sešla v Zenevi.

želja po pustolovščinah ali pa latvinah Kaj neki iščejo tukaj vsi ti Belgijci in Francozi? Doma so jim v njihovih društvenih prostorih obljubovali po 15 pezet na dan. Pa še na to so jih opozarjali, da bodo lahko kradli in plenili. Toda plače jim še do- selej niso izplačali. Njihovi voditelji imajo dovolj prilike bežati, kadar bi bilo treba. Oni pa morajo vztrajati kot hrana za topove, katerim jih ob vsaki priliki izpostavljajo. Z eno besedo, ti ljudje so si- romašni nesrečnejši, katere je Ceka zapeljala in zapustila. Njihovi vodje jih gonijo naprej z re- volverji v roki. Siromaki ne vidijo nobene rešitve. Zapisani so smrti. In čemu?

Ze tri tedne pričakujejo tukaj, da bodo prišle obljubljene ruske pomožne čete. Pa jih ni, od ni- kod! Boje se, da jih sploh nič več ne bo. Ali so se ladje, s katerimi so se pomožne čete vozile, potopile? Kar se sedaj na španskem dogaja, to ni več nikaka državljanska vojska.

»Gospod doktor! Ali bi ne mogli nekoliko zmanjšati svojega računa za obiske pri mojem možu? Pomislite namreč, da je moj mož hripa za- nesel po vsej okolici.«

»SLOVENEČ«

pred 60 leti:

V soboto 25. januarja 1877.

Izvirni dopisi.

Iz Goriške okolice, 17. januarja. Časnikarstvo in ljudje so v gibal, katerega župana bodo Goričani dobili; med tem kritiziranjem pa je mestno starešinstvo hitro volitev razpisalo, ki se je vže pretečeni ponedeljek vršila. Od 23 glasov dobil jih je dr. Deperis, bivši deželni odbornik 15, Lu- zenberger 6, Bosizla 1, grof Coronini 1 glas. Sicer je ta volitev še odvisna od cesarjeve potrditve. Ker je novi župan častitelj ene stranke, katero za- stopa »L'Union«, toraj Slovencem ta volitev ni po- godi, in to tim manj, ker nam uže kot deželni poslance ni posebno ugajal in nam je uže od ti- stih dob v ne prav dobrem spominu.

Prihodnji deželni zbor imel bo mej drugimi važnimi prošnjami tudi zelo zanimivo prošnjo učiteljc rešiti, namreč ono, se li smejo možiti ali ne.

Domače novice.

(Zadnja številka »Slovenca«) je bila zaradi opazke o Madjarskih sofitih, posnete iz zagrebškega »Obzora«, od slavne policije konfiscirana. Da p. i. naročnike nekoliko odškodujemo, pridejati smo današnjemu listu priklado.

(Pravih Madjarov) se je v nedeljo tri vagone peljalo po južni železnici preko Ljubljane. Vsi so bili demanstrativno madjarski oblečeni in na klobuku z rdečim peresom je imel vsak sliko Ko- šuta. Kakor smo zvedeli, je bila deputacija, ki gre v Torin po Košuta, ki noče prostovoljno priti v ogerski državni zbor. Zda, ko pride taka eks- kucija po-nj, se bo menda stari rogovilež že vdal. V Ljubljani nismo vedeli za čast, ki nas je do- letela, sicer bi jih bili že tudi pozdravili, kakor se taki deputaciji spodobi.

(J. C. Mayer), znani trgovec v špitalskih uli- cah je umrl. Pogreb bo danes popoldne ob polu štirih.

ZA BOLNIKE Z BOLNIM ŽELODCEM.

Omleta z gnatjo.

Razrežete 2 rezini kuhane gnati na majhne kocke in jih oprazite v razbeljenem presnem maslu. Medtem žvrkljate 3—4 jajca, jih malo osolite stresite v ponev k gnati in iz vsega izoblikujete omleto.

Jabolčna juha.

Dobro umij 2 jabolka, iztrebi tu in z lupino vred razreži na koščke; oblij s sokom 1 limone in prilij še ¼ l vode in dodaj malo (15 g) valianega ovsa. Kuhaj do mehkega.

MALI OGLASI

Službodobne

Strugarskega pomočnika
za les sprejem takoj
Babič, strugar, Rečica —
Laško. (b)

Prodajalka

ki bi pomagala tudi v go-
stini, sprejem. Naslov
v upravi »Slov.« pod št.
1292. (b)

Vrtnarja

vojašine prostega, in pi-
sarniško moč, ki bi po-
mogala pri knjigovodstvu
nekaj ur dnevno, iščemo.
Nastop takoj. Naslov v
upravi »Slov.« pod št. 1261.

Službe iščejo

Prodajalka

stara 23 let, želi primer-
no zaposlitev, po možno-
sti na Gorenjskem. - Na-
slov v upravi »Slovenca«
pod št. 1268. (a)

Objave

V upravi »Slovenca«
dvignite
sledede ponudbe:

Blagajničarka 270.
Diskrecija zjamčena
223.
Karmen 893.
Otrok 862.
Parni kotel 736.
Pek 192.
Pošteni in zanesljivi
169.
Privatnik 499.
Srečno novo leto 78.
Stalen zaslužek 245.
Vsestransko sposoben,
Zelo zmogljiva gospodinja.
26.000 - 1098,
11 - 930.
26.000 - 591,
504.
87 - 596,
341.
3344 - 350,
400 - 103.
»Mea victoria«. (c)

Glasba

Tega ne zmore nihče.

Zamenjavamo sta-
re plošče, gramofone,
radio aparate za no-
ve proti primernemu
oplačilu.
ELEKTROTON
PASAJA NEBOJČNIK

Zivali

Foksterijerja

resaste dlake, oddam sa-
mo v dobre roke. Ponud-
be upravi »Slovenca« pod
»Fox« št. P 1249. (j)

Prodamo

Volna, svila, Lombaž
stalno v bogati izbiri v
vseh vrstah — za strojno
pletanje in ročna dela po
znižanih cenah pri trvdki
Karl Prelog, Ljubljana -
Zidovska ul. in Stari trg

Denar

Al. Planinšek

asistnik trg. agenture za
bančne in kreditne
posle
v Ljubljani, Beethovnova
ulica 14-I. - Telefon 35-10

vam izposluje

vnovčenje terjatev in pri
denarnih zavodih najku-
pantreje t. koj v gotovini

Hranilne knjižice

Rajfajznovke na Vrhniki
lahko oddate za blago
pod ugodnimi pogoji pri
Gospodarskem društvu na
Vrhniki. (d)

Posrestva

Več stavb h parcel

naproday pod ugodnimi
pogoji pri kolodvoru Sent
Vid-Višmarje. Pojasnila
se dobe: Višmarje 59. (p)

Vnajem

ISČEJO:

Gostilno

dobro idčo, prometna
točka, vzajem takoj v
najem. Dopise upr. »Sl.«
pod »Strokovnjak« 1264.

ODDAJO:

Pekarijo

dobro idčo, v Ljubnem
št. 71, Gorenjsko, oddam
v najem. - Prevzame se
lahko takoj. (n)

Auto-motor

Rešilni avtomobil

znamke Chevrolet, v do-
brem stanju, ugodno pro-
da Rdeči križ v Guštanju
v Mežiški dolini. (f)

Stanovanja

Krasno stanovanje

na Kodeljevem, dve sobi,
kabinet, veranda, z vseni
prtiklinami, oddam. —
Prednost imajo majhne in
mirne stranke, ki bi bile
zmogljive inštrukcije. - Na-
slov v upravi »Slovenca«
pod št. 1263. (c)

Ženitbe

Simpatična gospodična

dobra, mlada, ki dobi do-
bro podjetje, poroči go-
spoda z 80 do 150.000 D.
Ponudbe upravi »Slov.«
pod »H. 4« št. 1262. (z)

Kupimo

Vsakovrstno

zlato kupuje

po najvišjih cenah
CERNE, ruvelir, Ljubljana
Wolfova ulica št. 3.

Razno

Tovarna »Brenabor«

Brandenburg, Nemčija

odda samoprodajo za
Brenabor dvokolesa in
lahka motorna kolesa. In-
teresi naj se javijo pod
šifro »Čvrst kapitalist«
na Hinko Sax, Maribor.

Meteor pade z neba

17.

Tončekov avtomobil pride na pomoč.

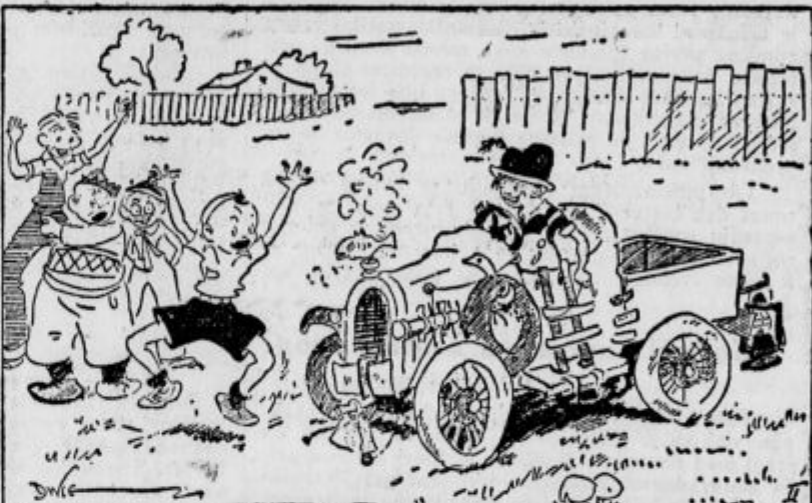
Tinček je hotel meteor poteškati v rokah. Pa je kakopak zaman
napenjal mišice: meteor se ni niti ganil.

Dolgin se je zasmejal:

»Saj vsi vemo, Tinček, da si velik in znamenit mož, ampak nikar
se preveč ne napenjal, drugače boš počil! Meteorja sam ne moreš
dvigniti, saj ni frnikula!«

To je Tinček nazadnje uvidel sam. Obrisal si je znoj s čela in
jezno ošinil z očmi meteor, ki je negibno ležal na tleh. »Za danes
sem se dovolj upehal,« je rekel. »Pa pridemo jutri ponj!«

Ko so se dečki vračali proti domu, je pred njimi nenadoma nekaj
zaropotalo. Ozrli so se v ono smer — in obrzi so se jim zjasnili.
Tonček jim je v svojem avtomobilu drdral nasproti...

»Imenitno!« je navdušeno zakričal Tinček. »Prav ta hip sem
mislil nate in na tvoj avtomobil! Daj, bodi tako dober in pomagaj
nam dvigniti meteor. Vsi mu bomo gotovo kos.«

»Prav rad,« je odgovoril Tonček. »Kako daleč pa je do tja?«

»Deset minut,« je povedal Tinček.

»Sedite v avtomobil, gospodje, pa vas popeljem tja kakor blišči-
jih je povabil Tonček.

Dečki si tega niso pustili dvakrat reči. Skobacali so se v avto,
Tonček je zatrobil — in avto je z gromozansko naglico oddrdral v
smer, kjer je ležal meteor.

+

Sorodnikom, prijateljem in znancom sporočamo bridko novico,
da nam je ravno en teden po smrti naše nepozabne matere umrl
še njen vzorni soprog, naš ljubljani oče, gospod

Jožef Tepina

postajenačelnik v pokoju

v starosti 87 let, previden s svetimi zakramenti za umirajoče.
Zemske ostanke pokojnega draga očeta bomo položili poleg
še svežega groba naše drage matere v torek, dne 26. januarja
ob 4 popoldne na mestnem pokopališču v Radovljici.

Radovljica, dne 24. januarja 1937.

Marija por. Hartman, Anton, Alojzij,
Angela por. Vidic, otroci.

+

Ljubi Bog je poklical v nedeljo v ranem jutru k sebi našo
dobro mamico in staro mamo, gospo

Terezijo Vrabec roj. Zupančič

v 84. letu starosti, večkrat previden s sv. zakramenti za umirajoče.
Pogreb naše nepozabne mamice bo v torek, dne 27. januarja
ob pol 11 popoldne iz hiše žalosti v Martinji vasi na župno poko-
pališče v Mokronogu.

Pokojno priporočamo v molitev in blag spomin.
Maše zadušnice se bodo brale na dan pogreba v Mokronogu,
v Ljubljani pa v cerkvi sv. Jožefa v četrtek, 28. januarja ob 7 zj.
Martinja vas, Mokronog, Cleveland, Ljubljana, 25. jan. 1937.

Zalujoči otroci:

Ivan, Franc, Miško, sinovi; Marija vdova Kos,
Ivanka por. Sašelj, Lojzka por. Čebular, Inka
vdova Strojanišek, hčere; vnuki, vnukinje in ostalo
sorodstvo.

+

gim smrtnikom za vzgled, kaj se pravi imeti potr-
pljenje in biti pri tem dobre volje.

Ko je tako govoril, je vodil Jano skozi množico,
odrl vrata ličnega, majhnega avtomobila, ji pomagal
vstopiti, in ko je prisedel še sami v voz, sta zavila takoj
proti obali.

»Niagara je veličastna, kaj pravite?« je sprego-
voril. »Ako mi ljudje prihajajo z vprašanji: »Ali vas
Niagara ni razočarala, gospod doktor nas je, bi jim
skoro želel, da bi se odprla zemlja in jih pogoltnila.
Ljudje, ki jih Niagara razočarala in jih ni sram tega
glasno povedati. bi ne smeli več laziti po zemlji. In
kaj je z Boothovo mamico? Mar ni vredno truda, da
se seznanis z njo? Ali me pozdravlja? In njunorško
pristanišče! Ali ste že videli kdaj, kar bi se dalo z
njim primerjati, kadar jadrate iz njega ob sončnem
zatonu?«

Namesto odgovor na ta premišljeno gosta vpra-
šanja je Jana globoko vzdihnila; potem je vprašala z
glasom dušečim se v solzah: »Ali ni nobenega upanja
več, Deryck?«

Zdravnik ji je položil roko na njeno. »Slep bo za
vedno. Toda življenje hrani v sebi še druge dragocene
vrednote razen vida. Nikoli ne smemo reči: »Ni več
nobenega upanja!«

»Ali bo ostal pri življenju?« je vprašala.

»Ni vzroka, da ne bi živel,« je dejal zdravnik.
»Koliko pa bo zanj vredno življenje, zavisi večidel od
tega, kaj bomo mogli storiti zanj v prvih mesecih. Stri
je bolj duševno ko telesno.«

Jana si je snela rokavice, tiho zaihtela in s težavo
spravila iz sebe priznanje: »Deryck, ljubim ga!«

Zdravnik je molčal nekaj minut, kakor da pre-

mišlja njene besede. Potem je prijel Jano za roko,
si jo dvignil k ustnicam in jo z ginljivo spoštljivostjo
poljubil. — V vsem načinu, kako je to storil, se je
zrealilo globoko čaščenje moža za odkrito priznanje
žene.

»Ce je tako,« je dejal, »hrani bodočnost za Gartha
Dalmaina tako veliko dobroto, da ne bo, mislim, pre-
več pogrešal oči. — Medtem mi pa imate gotovo mnogo
povedati, in jaz sem vam dolžan pojasniti o njem vse,
kar je sploh v moji moči. — In zdaj sva doma. Poj-
diva v posvetovalnico, ukazal bom, naj naju ne mo-
tijo.«

Posvetovanje.

Tiho je bilo v doktorjevi posvetovalnici. Jana je
sedela v temnozelenem naslonjaču, on za mizo na
svojem vrtilnem stolu, ki ga je rad jemal pri bolnikih,
da se je mogel po volji zasukati proti govorniku ali
pa od njega stran — kakor se mu je zdelo bolj pri-
merno.

V tem hipu je gledal proti Jani. Vprav je bil
končal svoje poročilo o obisku na gradu Gleneesh, od-
koder se je bil vrnil prejšnji večer. Pet ur je prebil
pri Garthu. Zdelo se mu je najboljšje, če ji pove vse;
toda med pripovedovanjem je bil gledal naravnost
predse, ker je vedel, da se Jana duši v solzah, pa se
je delal, kakor bi tega ne opazil.

»Razumite me dobro,« je bil rekel, »zunanje rane
nu celijo hitro. Četudi je mrežnica uničena in ne bo
nikoli več videl, je strel zadel obraz le malo in mo-
žgani niso nič poškodovani. Toda živčno je ves razvr-
van in njegove duševne muke so strašne. V prvih
dneh in nočeh je moral pa tudi telesno grozno trpeti.

Celoletna naročnina na:
Leposlovno in ljudsko knjižnico 7 vezanib knjig mesečno Din 25.—
Zbirko domačih pisateljev 3 vezane knjige mesečno Din 11.—
Zbirko mladinskih spisov 4 vezane knjige mesečno Din 9.—
JUGOSLOVANSKA KNJIGARNA

Rožni venec

Roman.

Snela si je klobuk in se popravila na sedežu. Z
bežečo hitrostjo je bila potovala podnevi in ponoči
in bo zdaj kmalu v varnem Derriekovem zavetju. Vi-
har v duši se ji je polegel; globok mir jo je zajel,
in kmalu je trdno zaspala.

Ko je vlak obstal na postaji Charing-Crossu, je
gledala Jana dobro spočita skozi okno železniškega
voza. Zdravnik se je bil postavil baš na mesto, od-
koder jo je mogel takoj zagledati. Bilo je sploh zna-
čilno zanj, da si ga našel vedno tam, kjer si ga najbolj
potreboval.

V hipu se je preril skozi množico in se prikazal
pri vlaku. En sam pogled v njegove prijazne, zveste
oči jo je uveril, da prijatelj njenih otroških let z njo
ni le najtoplejše sočustvoval, temveč jo tudi do dna
razumel.

Za njim sta vznikla iz množice znana obraza teti-
nega sluge in njene lastne sobarice.

Ko so bili iztovorili prtljago, je Beryck krepko
stisnil Jani roko ter dejal: »Dobro vam gre, kakor
vidim. Dajte mi ključ. Saj nimate s seboj kakšnega
blaga za carino — kaj? Sporočil sem vojvodinji, naj
pošlje nekoga po prtljago — vi boste prišli pozneje,
povabil sem vas na čaj, sem dejal. Ali je bilo prav?
Za menoj, prosim! Kakšna gneča, in nihče se ne ozira
na ukazani red! Vsakdo se preriva, da bi bil prvi.
Resnično, železniški uslužbenci bi mogli biti nam dru-

